

VÁCLAV LUHAN

Náš pamětník, pan Václav Luhan, se narodil 8. února 1960 v sušické porodnici. V této době zde pracovala jako zdravotní sestra nechvalně známá Marie Fikáčková, která byla odsouzena k trestu smrti za ublížení na zdraví a vraždu několika dětí.

Pan Václav vyrůstal s bratrem a rodiči v Petrovicích u Sušice, kde navštěvoval do roku 1975 základní školu. Po ZŠ odešel do Prahy na učiliště ČKD, a poté v roce 1977 do Plzně, kde se vyučil strojním zámečnickem. Na střední škole studovat nemohl, protože rodiče nebyli ve straně.

Když se pan Václav vyučil, odešel z Plzně do Prahy, konkrétně do Inženýrských průmyslových staveb. Srdce ho ale stále táhlo do rodné Sušice. Kvůli politickému smýšlení zde ale nedostal žádné pořádné zaměstnání. Brigádně pracoval u Jednoty u výkupu, a po čase odešel zpět do Prahy, kde vystřídal několik prací, např. v prádelně na Strahově, opět u IPS nebo u Metrostavu, kde setrval až do svého vystěhování.

Na konci 70. let podepsat Chartu 77, petici za propuštění Petra Cibulky a též petici za navrácení pamětní desky za osvobození města Sušice americkou armádou. Od té doby dostával pan Luhan obsílky od STB, pozvánky na STB do Klatov. Zpočátku na ně nereagoval, ale poté, co si jej příslušníci STB vyzvedli v práci v Praze a odvedli ho k výslechu, musel každé pondělí a pátek jezdit na stanici STB do Klatov.

V červenci 1982 dostal pan Luhan pozvánku od velvyslance Jacka Matlocka na Oslavy 206. výročí nezávislosti Spojených států do Prahy. (Až když si v 90. letech vyzvedl spisy z archivu v Pardubicích, zjistil pan Václav, že na něj byly uvaleny paragrafy 100 a 105 – vyzvědačství a špionáž, se sazbami 12-15 let nebo 15-mimořádný trest.)

V rámci projektu Asanace byl pan Luhan donucen se vystěhovat. Jeho žádosti na Rakouské ambasádě bylo vyhověno, a proto se na podzim roku 1982 odstěhoval do Vídně. Zde si hned našel práci. Asi rok a půl roznášel reklamní letáky po bytech, poté ho jeho vedoucí povýšil a pan Luhan dostal na starost několik lidí, kterým sám zadával úkoly. Od roku 1983 vykonával též práci domovníka. Po revoluci si udělal zkoušky na vídeňskou taxi službu, kde jezdil až do roku 2025, tedy 34 let.

V roce 2016 byl panu Luhanovi udělen na Ministerstvu obrany Pamětní odznak účastníka odboje a odporu proti komunismu.

Pan Václav stále žije ve Vídni a v současné době je již v penzi. Stále ale vykonává profesi domovníka. Na rodnou Šumavu, do Sušice a do Petrovic, se vrací velmi rád a pravidelně.

„Svoboda není samozřejmost! Člověk nemá mlčet, když ví, že se děje nespravedlnost.“